

Jakob Engelbrecht

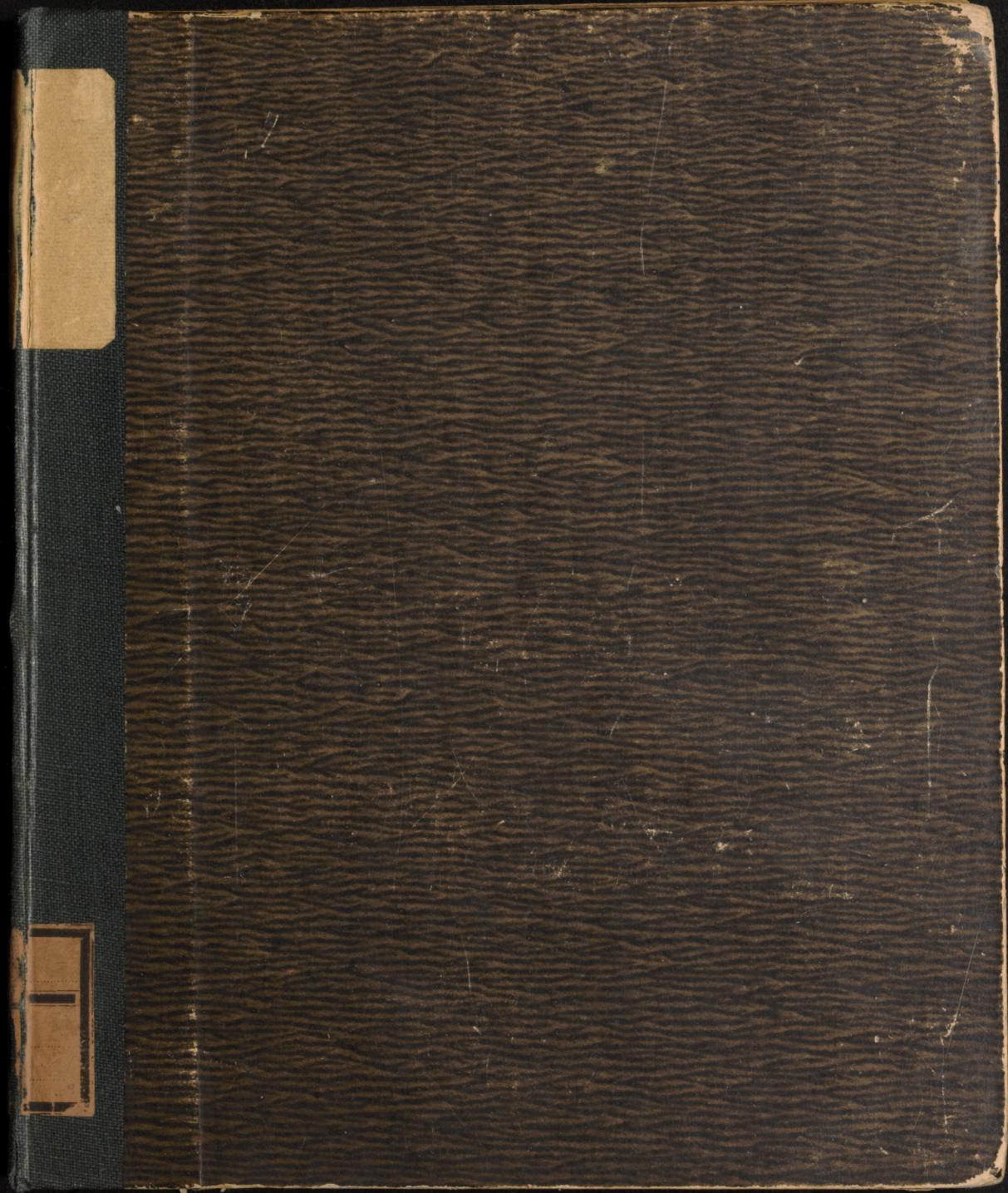
Cometae Qui Anno Christi MDCXIX. In Mense Octobri Micare Cepit, Atque In Decembris medio vicissim evanuit, Classicum Tam ex fundamentis Astrologicis, quam probatis Historicis Heroico carmine explicatum, atq[ue] in Gymnasii, quod Sundij celebre est, Auditorio, (ut vocatur) Aestivo publice decentatum 29. Decemb. ejusdem anni

Gryphiswaldii: Albin, 1618

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn79643512X>

Druck Freier Zugang

Ad-1028¹⁻⁸

COMETÆ QUI ANNO CHRISTI

M DC XIX. IN MENSE OCTOBRI
MICARE CEPIT, ATQUE IN DECEM-
bris medio vicissim evanuit,

CLASSICUM

Tam ex fundamentis Astrologicis, quam probatis Hi-
storici Heroico carmine explicatum, atq; in Gymnasij, quod
Sundi celebre est, Auditorio, (ut vocatur) Aestivo publicè de-
cantatum 29. Decemb. ejusdem anni

à

JACOBO ENGELBRECHT, GYMNASII
eiusdem COLLEGA, & divinæ Mathe-
seos Studios.

2. Samuel. 24. 14.

Melius est, ut incidam in manus Domini, (multæ enim
misericordiæ ejus sunt) quam in manus hominum.

GRYPHISWALD, I,
Typis JOHANNIS ALBINI, Anno 1618.

VIRIS

Magnificis, Clariss. Ampliss. Prudentiss. Consultiss.
Dominis meis,

Dn. CONSULIBUS, STNDICIS, CAME-
RARIBUS, JUDICIBUS, omnibusq; adeo totius
patriæ PATRIBUS CERTISS.

ut &

Reverendis, Clariss. Humaniss. Præstantiss.

VIRIS

Dn. SUPERINTENDENTI, PASTORI-
BUS, ARCHIDIACONIS, ac DIA-
CONIS

ad eog. Magistratus, quā ad Politiam, quā ad Ecclesiam,
quā S. Sundium utrigz

Dn. PATRONIS MEGENATIBUS, ac
PROMOTORIBUS plurimū honorandis,
observandis, venerandis, in feliciss. non tantum
hujus novi, sed etiam omnium reliquorum an-
norum successum.

Accipitote Viri placida presentia mente
Hec Xenia, engrati nam monumenta animi:
Certo expectantes posthac majora, Thalia
Cum mibimet cerebrum doctior arte rigat.

gratæ beneficiorum recordationis ergo Car-
men hoc Dico, censendum ac defen-
dendum SUBIICIO, AUCTOR.

IPSUM CLASSICVM.

Rma, necemq; cano, qua cœlica castra minantur
Terrigenum parti, per plurima millia Mundi
Leucarum utenti spatijs, crinemq; timendi
Sideris in Zenith spectanti nocte serena.

Neutquam enim temerè fax est accensa suprema
Aëris in plateâ : licet hic, atq; astimer ille,
Naturâ genetrice illuc scandisse crematum.
Quippe quod S natura nihil, cœlestia nil q;
Numina tentavere, suo quod fine fuisse
Frustratum, sua nec fecisser munia recte.
Quod si non Physicus, quod si non credere nobis
Complaceat, Cœlum, motum cœliq; perennem,
Tam variumq; animo scrutantibus aëre Chasma:
Christe age præcipue Vatum da verba tuorum
Percipiamus : ad id tu pectora tollito nostra
Ipse, bono gressus tu dirige tramite nostros,
Ult Spreto Cœli de signis dogmate falso,
Doctrina figant semper sua basia vera.
Ergo audite, roga, quid primum conferet ignis
Accensus cœlo : dein percipietis & ipsi,
Cui terra, populisve quibus minitando nocebit.
Nam magna parti mala plurima conferet Orbis,
Quandoquidem tanta non solum cernitur, Uncum
Sed quoq; duranti Caudæ simul inficit ira.
Ac perversa licet multorum ignavia mentes
Tam capit, ut cerebro nequeant includere stulto,
Quod non stellarum frustra respendeat agmen.

A 2

Cœlo,

*Caro, sed populis non tantum in SIGNA dierum,
Annorumve, aut ut quoq; cetera tempora monstrant,
Affixum numero vix mensurabili Olympo.
Quippe ita non loquitur rerum Fabricator, & Auctor,
Quem penes est ideo quoq; rerum summa potestas,
Quem penes est itidem rerum Sapientia summa:
Sed jungente ipso dat Copula singula juncta,
Quando ait, inq; dies, in Signaq;, deniq; in annos
Sidera sint affixa Polo, in Prognostica tandem.
Sic quoq; naturam cœli, Deus optimus Auctor
Natura, donis dotavit pluribus. Immò
Si propter noctis, simul ac discrimina lucis,
Saltem juncta Polo reniterent Astra, quis usus
Stellarum foret Octavi, ceu dicitur, Orbis:
Lumina cum majora duo, Sol, Lunag, plenè
Sufficient cuivis eadem distinguere terræ?
Ad quid præterea rerum tu Summe Creator
Vocem adjecisti SIGNI, nisi plura notarent,
Quam quod de tenebris discernere lumina possint?
Quandoquidem illa viam monstrante negotia ductu
Expediunt naturali, nec creditur ulli
Miraclo fieri: nisi tu mireris Adamum
Gignere posse alium, Thomam, Petrumve Petrumq;.
Postremo non est, quem tanta insania captes,
Ut nolles sua nunc attollere lumina sursum,
Ac cunctis, quibus est mens sana in corpore sano,
Consentire, mali præsentem ferre Cometem
Non minimum, Mundus siquidem non viderit unquam
Aëream flamمام tam Cauda impunè proceras.
Quod si ita, nec tales ullos micuere per annos
Stellæ, successit queis non mutatio Mundi*

Inſi-

Insignis, si digna fide quid scripta recensent
Historicum, modo qui perhibent mutasse Cometas
Regna Monarcharum, modò delevisse virosq;
Fæmellasq;, Solum modo & evertisse, famemq;
Terrigenus miseris totum indixisse per Orbem:
Et quæ sunt similis complura effecta farinæ:
Quæ paulò inferius monstrantur singula justo
Ordine, Cum nostri caudæ lustrabimus Astri
Significata. Quis insigni splendore micantes,
Æthere stellarum catus non credet eosdem
Eventusq; sequi; miserisque bonumve malumve
Ferre? Quis est tamen amens, quem non audire juvare
Auctorem rerum, qui singula nominat Oithoth?
Has namq; in primo profundit ab ore loquelas
Principio, post Signa tibi sint sidera, Munde,
Dent hac Astra dies, annorum cetera cursus
Describant, tandem illa tibi præconia signent,
Quod namcunq; tuisq; tibiq; obvenerit olim.
Hac vix ad finem, quo non sapientior auctor
Exitit ulla tective, domusve, operisve
Dixerat: Ecce suo sunt ordine lumina præstò,
Rite satisfaciant, ad quem sunt condita, fini.
Deniq; quis sobolem domitantia sceptra parenti
Tolleret? aut baculum quis tolleret Upilion?
Sed quia ceu rerum genitorem Conditor Orbis
Sidera constituit, tamen quæ generantur in illo
Patre illis fiunt: & erunt ita causa Cometae
Præsentis, per quem signant nunc clariss, Orbe
Cum pravo quid sint actura sequentibus annis.
Quod ne cui videar configere, pensiter unus
Quisq; sua ipsius justo libramine mentis,

A 3

12

Ad normam veri num congruat, anne resistat.
Si tamen atq; aliquis causam desideret, illi
Sic illam ex gremio naturæ colligo paucis,
Ens quia barbatum hoc accensum est aëre summo:
Aut splendebit idem natura lege locatum.
Illuc; aut etiam condente subinde JEHOVA.
Hoc puto blasphemum fari, scriptisq; piorum,
Principè Mosis non respondere, Prophetum.
In primo mihi qui non assentitur, cundem.
Illicò ad Hugonem Patres Anto quoq; nimum.
Sinceros, quibus atq; fuit sincera probata
Rellgio semper, mitto, qui voce, librisque
Consensu unanimi mecum profitentur id ipsum.
Insuper ac horum quoniam dubitatio sanos
Nulla capit, poterunt etiam non jure negare.
Signa enodari divinam posse per Artes.
Nec citò fiat eo supremo injurya Jova.
Quandoquidem, ipse jubet constans quemcunq; figuræ.
In tales oculos defigere: tumq; nec usum.
Afferrent aliquem miseris mortalibus, Arte
Si non institui posset prædictio quedam.
Sic deliraret Mundus quoq; sic quoq; quisq;
Forte insaniret, qui præcipit Astra timere,
Quiq; unquam barbam longam timuere Cometa.
Ergo non extra rationem inventa videtur,
Quæ contempletur Techne, præsaga supremi
Ætheris eventus in tempora longa futuri.
Prorsus & in Cerebro clari non nata putanda.
Astrologia viri tantum, sed desuper alto
Missa Polo, dignis data, largitore Tonante.
Cui quoq; propterea grates nunc Orbis alumnus.

Quem.

Quemlibet, haut turpi qui pectora dona J E H O V A E
Accipit, & recolit, bene sacrificare necesse est.
E heu quam miserum Mundi genus editus omnis
Esset homo, si non hac vaderet Arte lucerna !
Ab animal monachum mortalis Adame profecto
Rite fores, Biblijs modò si contentus, ad illa
Signa caput simul haut tollas, queis Christus eremos
In loco eremo homines monet accuratius omnes
Suspicere in Cœlum, quando sic Æthera signat,
Aëris aut vicos, curaq; evolvere causas
Majori: Salvator enim solummodo dicit,
Tempora perpetuae vicina notare salutis.
At ubi, qua debent præcedere talia, monstrat,
Nullorum meminit signorum. Exempla requiri?
En cape, queso, tibi clarissima verba Prophetæ
Busidae, per quem populo minitatur Jova,
Prælia Turcarum postremo tempore Mundi,
Otia si non hic populi secura maligni,
Criminibusq; sues quam pejus olentis abyssi
Mundane facias signacula, nulla videbis.
Attamen interea, me judice, nemo negabit,
In nos illa Prophetarum præsagia, Mundi
Qui sumus in finem servati, jamq; potuisse
Concinnè sat is aptari, cum nescio, quanta
Otia captarint populos jam mente malignos !
O quanta improbitas ! o quanta superbia ! quantus
Ceperit o luxus mentes ! quam immensa sitisq;
Argenti ! proh quis colit hoc oracula verbi
Seclo quem vitâ juvat his imitatio Christi
Temporibus ? quem signa movent jam calica ? quisq;
Illa lubens venerans, extremi judicis illa.

Esse

Esse tubam credit, qua primum commonet, ex hoc
Lumine non dudum post hac fore quemq; latenter.
Ex illis, quorum sunt Corporate etta sepulchris.
Impie sed cætus valeas! abeasq; ubi Cœlum
Sauromatas circum tegit! & Garamantas & Indos?
Non enim lustrat præsens tua Regna Cometes,
Vertice sed nostro fermè micat ense promissō
Innumerōs passus, & milia multa viarum.
Cujus ego tibi materiam cum ostendere conor,
Auditor, fundamentum lectorve per Artis:
(quandoquidem id ratione docent te Biblia nulla.)
Non decet in primis tacitè transire Sophorum
Naturæ causas, quibus arbitrantur ijdem
Aëre supremo, nasci generalia quamvis
Largiri tantum videantur initia partus:
Cum dicunt, primum multos telluris in alvo
Humores cogi, quos cum Phœbœia flamma
Aëris in vicos adigit prodire supremos,
Atq; repente suis radijs succedit ibidem:
Unde fit horribilis visu cuiusq; Cometes.
Qui varia sese mensura ostendit homullis.
Nam qui Materie fulgent ingente Cometa,
Hi spatiūq; suo concludunt corpore cœli
Majus: at hi, quibus est non copia tanta vaporum.
Contenti spatijs ex æde minoribus aura
Cœlestis splendent, etiam fortasse tot ulnas
Non ope, Phœbe, tui fervoris in aëra summum
Depulsi, quam si sumis compluribus urgent
Illiū in circō convexi stare, vel ire.
Præterea minimè formis apparel ijdem
Stella Comata, sed est nimis apparentia formæ

Multi-

Multiplicis: modò namquis, refert splendore micantem
Lampada, mox teretem prefert ritè Columnam:
Mox homines virga specie, gladij ve minacis
Territat, & stygio jaculo colliniat orco
Tradere, mox cornu minitatur quemquis ferire,
Vertice mox barbam ramoso crine remittit,
Ceu avis expandit cauda Junonia plumas.
Mox coma circumagit caput, & mox dolia format.
Saepeque stellarum micat ut clarissima, qua vel
Lumine majori lustrant ex ethere summo
Tellurem, vel que varijs hic saepe vagantur
Per loca Zodiaci, redeunt quoque cursibus illat.
Qualem Centauri celse senis eminus ades
Monstavere super vicinum vertice nostrum,
Ante decem saltem, notum quod pluribus, annos
Cum quatuor, cijus non pauci effectaq norunt.
Sed quia tam varijs se monstrat stella figuris
Valde longa comis, sine non ratione rogatur,
Unde figuretur tam discolor ejus imago,
Tam variae, sinus speciei? forte cerebro
Prehendit adhuc quivis, quod Sole trahente vapores
E terra fiant: sed qui tibi, Cynthie, soli
Tanto percuperent humeros onerare labore?
Quisque tuis socijs effectum demeret omnem,
Effectum, quo quid valeant, vix assequor ore,
Effari: in partes, quas claudunt concava Luna
Cornua? Quis simili formas rem crederet unam
Materia tam dissimiles incudere posse
Prasertim data si sociorum prompta corona?
Ergo non lampas solum Titania sidus
Tam varium conformabit, quod cuiquis timetur:

B

A

At tām ramosos ipsi sternentibus ignes
Pluribus, è specula apparet fulgere supremi
Aēris, ut capiant, aura quicunq; foventur.
Quod cum multa probant, probat id quoq; forma coloris
Multiplex, qui non ex aequo competit uni
Erranti. Rutilat crebro Mavortius ignis,
Nigrefacit plerumq; senis falx in idatorvi,
Jupiter albifacit, candentem, Phœbe, colorem.
Das tibi subjectis, reliquiq; coloribus ornant,
Horum qua sceptro subjecta verentur eosdem.
Ergò tām varijs unus non sufficit Auctor
Officijs, nec materies diversa vaporum,
Diversum eventum simul excusare valebit,
Diversum quia non natura operatur, eodem
Sed facit assidue pacto sua iussa. Nec obstat,
Butyrum, ceramve liquari à Sole, solumq;
Contra siccari, primum cum condita pugna.
Ac quia materies saltem datur una Comati
Sideris, in Cælo multo disposita colore,
Tum quoq; per varijs formis ostensa, vijs
Non adeo celsum possunt virtute levare
Solius Titanis, ut lustrantur ocellis
Artificum, è terris etiam sed sèpè trahuntur
In sublime, Poli à reliquis erronibus alti.
In nostrum quod concinnè quadrare videtur.
Nam color in primis rubicundus, Marte parente
Certò prognatum dicit, quod è igneus ejus
Non negat, heus, sursum cursus, quia proprius ignis
Martis, cùm cunctis per eum quacunq; parantur.
Cumq; videbatur pallere subinde, senilis
Seminis admixtum quid habebat, idemq; fovebat

Ignem

Ignum flammivomum, plures addendo vapores,
Quis magis, atq; magis celo flagraret Olympo:
Ni prorsus radius quatuor per signa globatē
Corporis obliquum numeratus malit in ortus
Ipsius, Saturne, tuus juvisse ferocis
Semina Mavertis, spontaneus atq; tulisse
(Ab dirum monstrum) virga sua vimina pestis.
Nam licet aërea non sunt exordia stellæ
Cognita, nec pateat citò cui libet ipsius ortus
Artifici, nam si solis pareretur aprico
Lumine, quao viri cuius prostaret ocellus?
Aut illam si quis nebulosa nocte crearet
Fortè Planetarum, propria vel Cynthia luce,
Dic age, quis divinaret, quo nata parente,
Quave sub obscuris nebulis foret edita matre?
Sive sua visu natura, sive per Artis
Æmula nature conquireret organa doctæ:
Sive etiam cuperes multò studiosior ipso
Rege Mathematicū Ptolemeo, sive Platone
Sive vel Hipparcho, vel prisco Euclide videri.
Ardua tam res est partum monstrare Comete!
Sed sit res ingens, sit res tam magna, negandum
Non tamen est, illos accendi, & in aëra ponи
Nequaquam, nisi Saturno, vel Marte juvante
Adversis radijs, si non generentur ab illis.
Noster & hinc igitur radijs non liber ab horum
Exitit omnino minitantibus, ut modò dixi.
Sed magis ipsius concurrexit uterq; malignus
In simul in partu, prout observatio nostra
Nos docuit: radius Saturni lividus atri
Per quatuor (quod ego memini) vel sena globatē

B 2

Signa

Signa recensitus circi, (radiatio valde
Quæst aduersa bono) Martis promovit atroces
Cum Lunâ nimis instabili, vel Apolline multum
Non etiam fido, congressus: cumq; dedisti,
Scorpie, tute illam mundana lucis in auras,
Rite sub imperio & sumpst primordia Martis
Prima. Quod & referunt Nautæ, qui protinus ipsum
Autumni conspexerunt sub origine Mensis
Octobris, cum nave sua borealia corde
Littora tranarent audaci. Hinc ergo patebit
Unicuiq; velit nobis quid ferre Cometes.
Nam velut haut frustra, (quod credere cogimur omnes
Historijs,) aura procul exarsere supraemæ:
Sed semper secum quid portavere maligni;
Nec præsens ardente suo fraudabitur igne.
Sed queis pestifero, præs, o Nepa dira, veneno,
Quosq; furore suo frenat lanx Martia libra,
Illi sentiscent, quare tam lumine claro
Se monstrarit eis, supra caput & quibus ade
Constiterit summa, gustabunt pocula, letho
Qua modò miscuerint ejus truculenta venena.
Sed quidnam in specie, quibus & metuenda Columna,
Cælestis populis, quos posset tradere morti
Vel casu, spolio vel principis illius ora,
Quam tanget, terreg, fore sat firma columnæ:
Nos non immerit solerti indagine mentis
Querimus, in primis oculis cum cernimus, illa,
Puncta ferè nostri quod verticis occupat, Eheu!
Quis nunc idcirco tam surdis auribus esset,
Quem non Artificum mens docta quid estimet, aut quid
Haut segnes calami moneant, audire juvaret?

Cujus

Cujus in aspectum monstrum non prodit? aut quis
E virgine nostrum valet hinc educere nates?
O nimis infelix monstrum, quod peste, procellis,
Seditione, armis delebit plurima Mundi
Climata, va miseris aura mortalibus illas,
Quos modò spiritibus latè mordacis inescant?
Ah quot peste viros, fæmellas quotq; necabit?
Infelix ter, & infelix plus quam quater ignis
Aëreus! dolor heu quantis inviset humumq;
Turbinibus! quantisq; ruent, heu, tecta procellis!
Sed quia conductit potius, magis atq; salubre est
A Domino plecti peccata nefanda, profundo
Pectore qui veniam noxae petiere, Tyrannum.
Quam manui atroci submitti: sunt levia illas,
A quovisq; pio constanti corde ferenda.
At quis uti mortalù homo perferre valebit,
Si status imperij, si cultus Religionis
Deleri inciperet peregrino à Cæsare ferro:
Ni Deus ipse suo nobis solamine præsens?
Altitonans igitur quoniam proponit utrumq;
Catibus ecce suis, in quis exar sit in iras
Ob mala, quæ magis ac bona amant, nec pœnites illos
Criminis ullius, Divo cum vate Davide
Agmina nos potius nobis divina precemur,
Clementiæ Dei manui submittere nostri
Malimus, quam cæde suis eliminet armis
Barbara nos acies, nimiaq; Tyrannide frænet.
Nam certum est, virga nosmet præsente JEHOVAM
Velle vocare suas balantes, calle vagantes
Ambiguo, redeant in rectum pectore calle,
Ne lupus è terra peregrina occurrat eunti

Decli-

B 3

Declivè, cupidisq; suis ingurgitez alvis.
Propterea sœvum primum monstrare Cometens
Per colubrum voluit calestem, prima venena
Funderet ut nobis, quo projiciemur ad hostis
Adventum immitis, percussa Patre paternæ.
Ergo ter felix mecum qui percutit illud!
O nimium felix, felix ter & amplius ille,
Qui cupit accensam compescere coninus iram
Numinis, atq; sua penam cognoscere culpa,
Dignus uti fiat, collidi peste supernè
Demissa membris, lassus quo spiritus alti
Incolumis servetur amanda in gaudia carli!
Durius est quid enim, quam si velit eminus hostes
Huc properare solo ex alio, cum Patre supremo
Nos placare, magis quibus est placare necesse
Semeteos, quoniam procul absunt fædere divo?
Nam velut interitum nunc monstrat, calculus orbis
Ab ore non longè, sicut deduxit eundem
Nicoleos Doctor satis haut laudatus in ulla
Secula, qui docuit fido candore J E H O V A E
Dogmata in urbe Albis, fortassis tempora verè
Temporis interitus in tempora nostra reponens:
Cum suggestis ei sacra scriptio tempora nostra:
Tempora que fastu, livore, tument & amore
Argenti nimio, minimè quin nomine digna
Criminis in verbum, fidos verbig; ministros
Seva putant convitia, jurgia dira, minasq;.
Ac quis jura scelerum vitare piacula curat?
Quæ si quis cuperet species memorare per omnes,
Haic nec sufficerent chartæ, nec lingua, nec ora,
Ergo cùm Mundus generis tam pronus ad omnia
Crimina vult numero consentiat ultima finis.

Sic

Sic quoq; cuncta hominum, qua flunt, acta videntur
Consentire, diu magis haut præfigia vatum,
Suspendenda Dei, Mundi præcedere finem,
Qua debent miracula, qua predicta q; restant
Nunc implenda, suoq; effectu danda reapse.
Atq; hanc ob causam succendit in aëre lumen
Altitonans, foret ut postremi nota diei,
Quod facile quivis valeat hinc concludere certo,
Quod propero motu multas inviserit Orbis
Partes, nec semper fixum permanxit in illis
Quem flagrare locis incepit, illud ut omnis,
Lumina qui saltem relevavit ad aëra, vidit.
Ergo nec effectus nostri residebit in una
Parte soli, Mundi loca sed complura maligni
Inviset. Quod si dubites, exquirere temet
Confer ad Hollandos, Danos, Suecosq; negabunt
Nequaquam crines quoq; se vidisse Cometa.
Ac quid? non secura fuit Polonia, Prussi
Viderunt illos: tibi quid feres Austria, nostro
O nimium vicina solo, nimis atq; Cometa
Vicus capiti non tantum: sed quoq; tandem
In nostro faciens urendo vertice finem.
Ohe quam durum nostris cervicibus omen!
Ah quam non felix monstrum in fastigia nostri
Obductum cœli! num curas talia? si non,
Percipe plura, rogo. Namq; emersisse Cometen
Vidisti ex ortu, celerem petijisse plagamq;
Australem, fixum nec in illa sede stetisse,
Sed simul in nostros quoq; concendiisse Caballos
Arctoe partis, nimium cum calle Bootæ
Directo pernix transasset sydera, nostre
Frontis ad extremas fermè vergentia partes.

Hac

Hacnè tuo capis auditu, nimis impie Munde?
Hacne tua mentis pendis penetralibus imis?
Jamne metu percelleris? Ab age, mente voluta,
Quid tibi significare velint, nec sperne, fidelis
Qui tibi proponunt illud, calamoz labrisq.
Insuper hoc animo simul ex me percipe, qua nunc
Suggero, in experto sed non rationis egeno
Omninò calamo. Notum quin cui libet id sit,
Non dubito, capit is propè nostra cacumina plaustro
Obseditse Helicen, Boreisq; habitare sub ursis:
A quibus inq; Meri vergit loca pone diei
Gracia, cum multis alijs, qua Turca gubernat
Sævitia; populus nostrum deinde incolit ortum
Polonus. Conclude unde expectabimus hostem?
Ipseq; divina, Munde impie, restes adhuc quid
Temporis, ut possint vatum pranuncia finem
Nancisci, confer quoq; nuncia, fida Sophorum
Priscorum, quorum minus incertissima credes.
Quod debellabit Germanos Turca Tyrannus,
Per Polonorum ducendo sua agmina fines.
Quod complura quidem magis argumenta probare
Possent, perferret si angustia temporis illud.
Auribus atq; minus modo tadia multa crearet,
Sed quia non ullis innotuit hora diei
Postremi plenè, (siquidem simul ipse Rredemptor
Cognitione ut homo semet subduxit ab ejus)
Nos etiam nimis hoc non propugnamus, at omni
Percupimus suadere minus bona facta laborent
Ponere, & in vita stabili novitate Tonanti
Irato laudabili or occurrere vitâ.
Cum natura nihil frustra, nihil atq; supremus
Attentare Deus soleat, quod currat inane.

Nam

Nam cùm Iudeos volvii deperdere solos
Urbis in illorum desixit cuspide sola.
Lumen, non multum fortassis dispere cauda:
Quod fulgore suo totum resplenduit annum.
Sic hoc non uni minitatur spicula terræ,
Sed quia per plures populos errante vagatur
Tramite, non etiam patietur paucior ordo.
Ne nimis a longum metro numerata trahantur
Fila, sed & portum tandem mea cymba requirat:
Eventus iterum, sibi quos natura fatetur
Competisse magis, capio proponere vobis,
Hos inter se sequitur mors immatura virorum
Nobilium; Regum, tūm queis mandata potestas
Imperiū suprema; quod & ratione probare
Possimus hic duplici: Nam virgæ cursus iniquam
Ad Lancem pernix, Domino privabit inique
Classes Austriacas quod suspendetur ad usq;
Sex saltem menses postquam disparuit ignis.
Hujus causa fuit, p̄ceat quod lumina Solis.
Noc domus illa sibi tantum defendat & omnis
Insidias generis, technas quoq;, vimq;, necemq;.
Sed quicunq; suâ plures virtute gubernant,
Vicini nobis qui nobilitatis arvitæ
Exsuperant reliquos splendore, potentia vita
Et mortis quibus est in plures, suadeo, fido
Artis consilio, caveant sibimetq;, suiq;
Roboris assiduam curam venerentur, amentq;.
Ne quis perfidia ab vobis imponat, & Arte
Insidias ponat Magicā, qua morte necari
Possetis; citò subiectos quoq; perdere cunctos.
Namq; quid in stratiotarum celebratius ore?
Quæ magis & veris hodiè sunt consona linguis!

C

Quam

Quam casus ducibus quod sit quoq; fundere classes
Non sudoris opus, nec multa requirere vita
Detimenta. Quod ostendit Pannionus heros,
Quem cum lux occidisset per toxica talis,
Cum numeraremus Christi non pluribus annis
Partum, quam septem, sesqui quoq; secula dando
Quatuor; heu, quanta cum libertate Pelasgos
Invadit trucium Turcarum Copia! quantis
Hellados heu bellis Satanae genus occupat ades!
Heu quanta nostros invadet strage, Cometa
Hoc proeunte, locos! quantaq; Tyrannide nobis
Numine pro vero nostro simulachra scelesti
Arabis obtrudet Turcarum turba scelesti.
Si resipiscentes non annitemur Jovae
Irati precibus compescere protinus iram.
Nam nihil est, quod plus spires Lux, aëre tantum
Quæ micuit tempus, nec in ullum pluribus ipsa
Consentit signis, sœvi quam in prælia Martis.
Quod si scire cupis, numerabo tibi ordine justo.
Ac primum sanè, vitam quod Scorpius igni
Tradidit, antè vide. Varium nunc percipe motum.
Quomodo cum flammâ rutilante tetendit in altum?
Cum Firmamento modò ab his, in signa cucurrit
Illa retrò, Sic cum rellinqueret atra venena
Scorpii, in equali dein tertia Lance cuivis
Distribuebat in his terris pro criminis urna.
Tum quid ferre potest aliud, quam prælia genti;
Cum rubeo in primis referebat sanguine tintans
Picturam, Prater ferrum nihil igneus addit,
Stella licet vario quandoq; colore micaret.
Postremo non est, cui non sit cognita Maris
Nature virtus, belli sitiensq; cerebrum.

Sed

Sed quis nam Cirros movit, foviitq; Cometa?
Quis præter Martem per congrua signa cerebri
Egit ritè sui flagrantem lampada crine?
Nam procul à Libra ad primordia flamma Cometæ
Non stetit: inde vagabatur per sidera castæ
Erigones directa ferè sub tramite Solis.
Ast hinc directo ductu migrabat ad Arcton:
Primum ubi per Philacem sibimet foret ejus eundum,
Quem mensurabant ejus vestigia totum,
Ut nihil à pedibus non tactum ad summa maneres
Verticis. At digitos cum vix penetraverat ejus
Levos, & jam jam transiisse fræna Caballi.
Prima Ljcaonia, qua maxima dicitur, Urse,
Materies plenè defecit, terrea plurem
Nec quoquam ex septem referente erronibus orbis
Obliqui, Cessare Coma, ramisq; coacta est.
Ac sic in nostro perfecit vertice cursum!
Tutus ab insidijs speciei transiagat ævum.
Nec plebs sit nimium posthac secura, sed altè
Pradicet Auctorem cœli, terræq; profundæ,
Parcere quo bello nobis dignetur atroci:
At si nos malit, minitante quod indicat Astro,
Plectere militia, magis infimus atq; supremus
Oret, ut audaci non cingere deneget hasta,
Aut Clypeo nos met valido Fortissimus orbis:
Quæis minus haut ac cœlestes Erimanthidos Ursæ
Exstinxere comas stellæ, nos atq; queamus
Ipsius telis hostes extinguere nostros.
Hostibus hic etenim pressi sumus ante subinde,
Postea sed potius toti reprimemur iisdem.
Nullâ quippe suo vadit sub imagine cursu

C 2

Ignis

Ignis Caudatus, quam non insania Martis;
Nulla, quam moveat non seva ferocia Martis.
Quod confirmandum nunc per paradigmata Jure
Restaret, si non reperiret Cymbula portum,
Unum in calce tamen placet hic proponere vobis,
O Auditores, constant verissima, quod sint
Bis quadraginta modo non spatia annua plenè
Præterlapsa; Saraceni cum bella moverent
Germanis, in queis tamen occubuerent Tyranni.
Vah quanta est regni mutatio facta Gothorum!
Anglia te docuit magnos perferre tumultus!
Nec Satana à technis Ecclesia libera vixit
Illi temporibus, sed suscitat ecce feroce
Tunc Anabaptistas, quos Westphala terra labore
Non minimo tandem dispersit stirpe profunda.
Tam funesta suis mortales temporis ejus
Funera sustinuere humeris, sed non sine causa
Celesti. Siquidem, nobis numerantibus, Orbem
Edito in hunc Christo, triginta arg. unius anni
Millibus elapsis sesqui decursibus una
Annis triplicibus, trini micuere Cometa,
Qui tanta cladis revera causa fuere.
At quia idem Signum simul invisere & idem,
Quod noster: certè hinc etiam concludere possum,
Non multum absimiles vires habiturum & eundem.
De quibus hic dixisse satis, mea lassa Carina
Commoner, orando quando finivimus bisce,
Anni sub finem veteris; nunc protinus orso
Horrida favX nos non attInat fine CoMeta,
Spicula neC CrVCient MVLtos Clrrata nepotes.

D I X I.

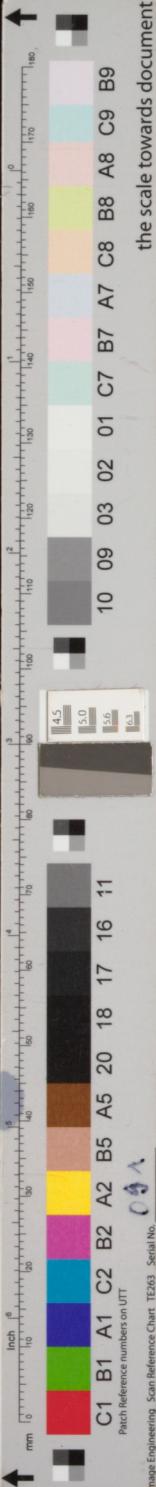

27.8.58

33. Godelm. l. 2. c. 5. Casman. p. à. 597. ad 606. Tipl. 4. probl. 26. sequ. Finck. exerc. Acad. p. 495. Thom. quæst. ill. phil. cent. I. q. 5.

is nos, quæ à nonnullis in contrarium afferentur de imprægnatione, & illa, uti congressum, Diaboli præstigijs adscribenda esse, effet, & distendat mulieris ventrem, & in partu fucato supposito forte condensato factum, quem ad tempus ipse moveat, per per quem martris ubera tam acriter sugit, ut vix multarum ieiunat, vel etiam, ut infantem verè humanum aliunde raptum hoc permaket, si non ex cohabitatione cum proprijs maritu aut genitus &c. Cedendum enim & meo & Lectoris purrandum.

Quæstio IX.

Magæ valeant ex juncis, bipennibus, clavis & similibus lac emulgere?

lum multa posse Dei permitti extra eis controversiam. Testatur ilis ipsius potestia 2. diuturna & multiplex rerum à primo inde experientia 3. essentie & qualitatum, quæ possunt, exacta scientia. eas 5. sensuum acrimonia 6. Diabolorum ad invicem familia-

lum dapes aliaq; aliunde raptæ, poma, pæra, cerasa, fraga tem-
pore ex Asia, India, Africa vel ubicunq; astas maturior. Vid.
b. geograph. quas mappas vocant quanquam & hic
occurrat) etiam lac vaccis subductum quacunq; hora suis attulisse
confederatis Magi compertum est.

In Lamia seu Magæ perfusæ sunt se ejus operæ ex bipennibus,
similibus siccissimū rebus lac emulgere aut per epistolium ex-
mēā quidem opinione, valde errant, cum nihil minus ab ipsis
menta quedam adhibeant, sed occulte & guttatum affundatur
cū id ipsum ante subduxerat. Confer. Iodoc. Hockerium in
titulum fecit der Teuffel selbst c. 47. p. 88.

vid' hoc casu faciendum illi, qui inde damnum sentit? Resp. 4.
De luxurie, contemnendum esse opus seu maleficium, & in con-
Dominum Satane in fide & pietate, ut servum malitiosum
tantum quoq; de hac quæstione. Supersunt multæ aliena-
biles, jucundæ & utiles, de miris Diaboli effectis &
actioni-